

Makovecz program

Három hónapot töltöttem Budapesten „kutatási tevékenység végzése“ címszó alatt. Most, hogy magam után tudhatom ezt a tapasztalatot is, egyértelműen pozitív és hasznos volt e három hónap. Azért jelentkeztem a Makovecz mobilitási programra, mert irodalom szomjám igencsak erőteljesen jelentkezett és bár, ha tehetem otthon is részt veszek különféle irodalmi előadásokon, workshopokon valljuk be, nincs nagy választék. Budapesten e szomjamat csilalpitották. Jártam könyvbemutatókon, galéria megnyitón, slam poetry versenyeken, bemutatókon, voltam versenyző és néző.

Sok ilyen eseményen vettem részt, mivel szerettem volna közelebb kerülni a kortárs irodalomhoz és melyik város lett volna ehhez tökéletesebb, mint Budapest. Mivel én magam is nagyon érdeklődöm nem csupán az irodalom, hanem az írás iránt is, szerettem volna tanulni a kortárs magyar költőktől, s ez hála a Makovecz programnak sikerült is.

Olyan felolvasásokon vettem részt, mint például Laboda Róbert: Én csak néztem könyvbemutatóján, a Pápai Poéta Projekt felolvasásán, ahol olyan neves költők mint: Simon Márton, Babiczky Tibor olvasták fel műveiket és részt vettem a 2017-es Versfesztiválon is. Egyik legszebb emlékem az ott töltött időből a Közép-európai Egyetemen megrendezésre kerülő „Hate Speech Monologues“ c. performansz esemény volt, ahol az egyetem diákjai beszéltek kultúrájukról, a gyűlöletről, előadták személyes történeteiket. Mivel nem csupán az irodalom hű híve vagyok hanem a képzőművészeté és egyéb művészeteké is, a Négyszoba Galéria kiállítás megnyitóján is részt vettem, ilyen volt például Koltai R. Sebestyén "Álom és ébrenlét" c. kiállítása, ill. a Capa Központ Budapesti Tavasz Fesztivál keretén belüli

Vittorio Storaro fotóiból megrendezett kiállításra, mely egybe volt kötve egy Slam Poetry bemutatóval, ahogy a két művészet egyesülésének lehettünk tanúi, mivel a fellépők a látottakat írták tovább és értelmezték, ami lényegében egy kép- és szóorgia volt meghívott slammerekkel az Amoeba zenekarral és Vittorio Storaro fotóival.

Jómagam is meghívást is kaptam, a budapesti Barba Negra klubban megrendezésre kerülő párkányi Jóvilágván zenekar lemezbemutatójára, ahol „előzenekarként“ az együttes dalaira asszociálva írtam slam poetry szöveget, melyet a meghívásnak eleget téve a koncert előtt előadtam.

Nem ez volt az egyetlen eset, amikor a budapesti színpadon állhattam, saját szerzeményemet előadva, hiszen részt vettem a csapat slam partneremmel az V. Team-Slam poetry Bajnokságon is, ahol egészen a döntőig jutottunk.

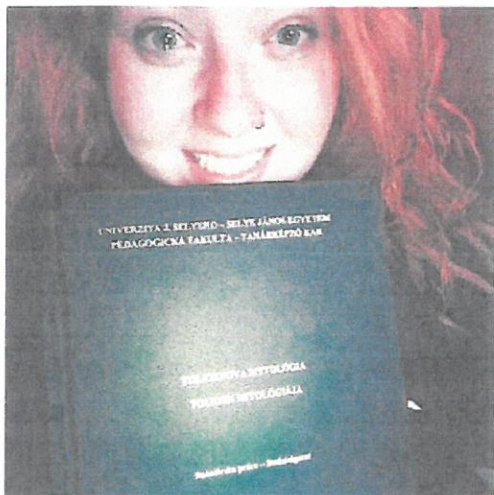
A költészet napjából is kivettem a részem, csatlakozva a „Posztolj verset az utcára“ mozgalomhoz, Budapest utcáit járva jómagam is rengeteg verset és idézetet helyeztem el különböző helyeken, ezzel tiszteletemet leróva József Attila emlékének és magának a magyar költészetnek.

Az ott töltött időm alatt két dolgozatot írtam meg, ezen dolgozatok témáival kapcsolatban végeztem kutatást. Az egyiket a Selye János Egyetem Tudományos Diákköri Konferenciájára (TDK) szánva, a másik pedig a szakdolgozatom volt.

A TDK munkám témája a már jópárszor említett Slam poetry volt, a közeg, a „feeling“, a magyarországi események, a közönség befogadásának és különböző szövegek megvizsgálása volt, illetve ezek összehasonlítása az amerikai mozgalom szövegeivel, slammereivel, az ottani szokásokkal és közeggel. Mivel sok ilyen eseményen vehettem részt hála a Makovecz programnak, a nagyon sok tapasztalat által úgy hiszem sikerült egy olyan

munkát írnom, amire büszke lehetek. Munkámat további megmérettetésre is javasolták, a Felvidéki Tudományos Diákköri Konferenciára.

A szakdolgozatom témája J.R.R. Tolkien mitológiája volt, amelyhez szintén a Makovecz

programnak köszönhetően, Budapesten olyan tanulmány-kötetekhez sikerült hozzájutnom, melyek munkám alapját képezték. Remélem hiteles képet festettem a fent említettekkel arról, hogy e pár hónap igazán hasznosan telt végül pedig befejezésül szeretném megköszönni ezt a lehetőséget, mely által e élményekkel gazdagabb lehettem és melynek köszönhetően sikeresen meg tudtam írni ezen dolgozatokat.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Gyengeová'.

Veronika Gyengeová